BIULETYN

Konfederacji Polski Niepodległej

INFORMACYJNY

nr. 8	pismo wewnątrzorganizacyjne	STYCZEŃ 1991

TWORZENIE TRZECIEJ RZECZYPOSPOLITEJ

W przedświąteczną sobotę 22 grudnia 1990 r. doszło do dwu historycznych wydarzeń: jako Prezydent RP został zaprzysiężony Lech Wałęsa, a parę godzin później otrzymał on z rąk Prezydenta RP na Uchodźstwie Kyszarda Kaczorowskiego insygnia prezydenckie. W przemówieniu wygłoszonym po ślubowaniu Prezydent Wałęsa oświadczył, że inauguruje Trzecią Rzeczpospolitą; podczas uroczystości przekazania insygniów potwierdził, że Rada Narodowa w Londynie, spełniająca funkcje emigracyjnego parlamentu, będzie działać aż do momentu ukonstytuowania się Sejmu i Senatu, pochodzących z wolnych wyborów.

Przypomnieć trzeba zasadnicze oświadczenie, jakie złożył Prezydent RP Władysław Raczkiewicz w Orędziu do Narodu Polskiego z 29 czerwca 1943 r. Legalny Prezydent Rzeczypospolitej, któremu powrót do kraju uniemożliwiła okupacja Polski przez wojska sowieckie i jałtański spisek mocarstw, działając zgodnie z art. 24 Ustawy Konstytucyjnej, stwierdził w tym Orędziu:

"**Prawo Rzeczypospolitej włożyło na mnie obowiązek przekazania, po zawarciu pokoju, urzędu Prezydenta Rzeczypospolitej w ręce następcy, powołanego przez Naród w wolnych od wszelkiego przymusu i wszelkiej groźby demokratycznych wyborach. Uczynię to niezwłocznie, gdy Naród będzie w stanie wyboru takiego dokonać**".

Oświadczenia identycznej treści składali wszyscy kolejni Prezydenci RP na Uchodźstwie: August Zaleski, Stanisław Ostrowski, Edward Raczyński, Kazimierz Sabbat i Ryszard Kaczorowski.

W dniu 9 grudnia 1990 r. większością trzech czwartych głosów, w wyborach niewątpliwie wolnych od wszelkiego przymusu i wszelkiej groźby Lech Wałęsa wybrany został Prezydentem RP, co stworzyło sytuację przewidzianą w Orędziu z 29 czerwca 1945 r. Przekazując urząd, Prezydent RP Ryszard Kaczorowski wykonał zobowiązanie własne i swoich poprzedników.

Obejmując urząd Prezydenta i przejmując insygnia od Prezydenta RP na Uchodźstwie, a więc łącząc wolę narodu i prawne dziedzictwo Drugiej Rzeczypospolitej - Prezydent RP Lech Wałęsa zapoczątkował proces tworzenia Trzeciej Rzeczypospolitej. Trwa bowiem jeszcze państwo zbudowane na mocy stalinowskiej konstytucji z 22 lipca 1952, bezprawnie narzuconej Polakom, i trwa system satelicki, zaprowadzony siłą przez okupacyjne wojska sowieckie w latach 1944-45, a wyrażający się nadal w istniejących nierównoprawnych umowach dwustronnych i wielostronnych, ograniczających naszą suwerenność, zaś na terytorium Rzeczypospolitej stacjonują obce wojska, niezależne od polskich dowództw.

Zapoczątkowany proces budowy Trzeciej Rzeczypospolitej wymaga przeprowadzenia wolnych i nieskrępowanych wyborów do parlamentu, pozbawienia mocy prawnej wszystkich nierównoprawnych umów oraz ewakuacji wojsk sowieckich, a przynajmniej podporządkowaniu ich polskim dowództwom; zakończeniem tego procesu będzie uchwalenie przez Sejm Ustawodawczy Konstytucji Trzeciej Rzeczypospolitej. Dopiero w tym momencie niepodległa Trzecia Rzeczpospolita stanie się faktem.

Można mieć nadzieję, że nastąpi to w ciągu najbliższych miesięcy.

Spełniony zostanie wówczas cel, dla którego powołana została Konfederacja Polski Niepodległej.

Jest to cel, jaki przyświecał nurtowi niepodległościowemu nieprzerwanie od 1939 r. Po zakończeniu 2 wojny światowej dla realizacji tego celu powołane zostały Stronnictwo Niezawisłości Narodowej oraz Zrzeszenie "Wolność i Niezawisłość", a po ich rozbiciu przez NKWD i UB kontynuował działania konspiracyjny nurt niepodległościowy, w swej najbardziej zorganizowanej części przybierający postać formacji niepodległościowej. To w ramach tego nurtu, pod koniec lat sześćdziesiątych Leszek Moczulski stworzył i opracował pojęcie Trzeciej Rzeczypospolitej, które następnie znalazło wyraz publiczny w różnych wystąpieniach i publikacjach, a rozwinięte zostało w "Rewolucji bez rewolucji".

Utworzenie niepodległej Trzeciej Rzeczypospolitej za główny cel naszego działania uznała Deklaracja Ideowa KPN z 1 września 1979 r. oraz Statut KPN. Precyzuje go Uchwała Programowa III Kongresu KPN w sposób następujący:

"Cel działania KPN zostanie osiągnięty, gdy Sejm Konstytucyjny, wybrany w wolnych wyborach, przeprowadzonych na terenie całej Polski w nieskrępowanych warunkach, zapewnionych przez Rząd Tymczasowy, proklamuje odrodzenie niepodległej Rzeczypospolitej oraz albo potwierdzi obowiązywanie na terytorium państwa Konstytucji Kwietniowej z ewentualnymi demokratycznymi poprawkami, albo uchwali nową Konstytucję Rzeczypospolitej".

W głoszeniu programu niepodległości bardzo długo byliśmy samotni. Nie znajdował on odzewu w znlewolonym, także duchowo, społeczeństwie a był bardzo ostro atakowany przez inne odłamy ówczesnej opozycji demokratycznej. Wiosną 1979 r., w "Rewolucji bez rewolucji" Leszek Moczulski pisał:

"Doszliśmy już do tego punktu, w którym staje się konieczne przedstawienie społeczeństwu jasnego programu niepodległościowego, wytyczającego podstawowe kierunki dążeń i działań Polaków. Ogłoszenie tego programu jest tym bardziej potrzebne, bo wpłynie on krystalizująco i integrująco na aktywność całego narodu. Zwracając się do społeczeństwa z wezwaniem do podejmowania działań na rzecz odzyskania niepodległości, jasno musimy stwierdzić, że nie wiemy, kiedy potrafimy osiągnąć zamierzone cele. Proces odzyskiwania niepodległości może trwać jeszcze bardzo długo i wypełnić czas życia całego pokolenia. Równie prawdopodobne jest, że wszystko przebiegnie szybko. Zależy to od wielu czynników, tak wewnętrznych, jak międzynarodowych. Najważniejszym z tych czynników jest intensywność działań: im większa część społeczeństwa zaangażuje się w sprawę odzyskania niepodległości, im bardziej ofiarnie i skutecznie będzie to czyniła - tym proces przebiegnie szybciej. (...) Jeśli formacji niepodległościowej uda się skutecznie pobudzać społeczeństwo do samoorganizowania i tworzenia autentycznych struktur na miejsce narzuconych totalitarnych - rozwinie się proces, który będzie przecież cząstkowym i stopniowym realizowaniem samostanowienia. W toku tego procesu zwiększał się będzie stopień samorealizacji praw człowieka i narodu. W ostatecznym rozwoju doprowadzi to do stworzenia Trzeciej Rzeczypospolitej".

Program ten spotkał się z brutalnymi atakami. Jedni zarzucali mu awanturnictwo polityczne i nieodpowiedzialne narażanie społeczeństwa polskiego, inni widzieli przejaw zaściankowego nacjonalizmu a nawet szowinizmu, jeszcze inni prowokację wymierzoną w reformę PRL i finlandyzację Polski. A jednak to my mieliśmy racje. Wydarzenia w Polsce rozwijały się poprzez tworzenie, obronę i odbudowę autentycznych struktur - przede wszystkim NSZZ "Solidarność" - i zwiększania stopnia samorealizacji praw człowieka i narodu. Doprowadziło to nas do progu Trzeciej Rzeczypospolitej.

Nadchodzący szybko moment zakończenia formowania Trzeciej Rzeczypospolitej oznaczał będzie dla Konfederacji osiągnięcie wyznaczonego celu. Nie spowoduje to przecież zaprzestania przez nas działalności dla Polski i społeczeństwa. Zbliża się jednak przewidziany przez art. 40 Statutu KPN moment, w którym Kongres KPN wytyczy cele i określi formy naszego dalszego działania. Dyskusja wewnątrz Konfederacji na ten temat już się rozpoczęła, a ważnym w niej głosem jest praca Leszka Moczulskiego "U progu niepodległości".

27 grudnia 1990 r.

Wydział Polityczny KPN

Warszawa, 19 grudnia 1990 r.

WAŻNE !

Instrukcja CKAB
o przyjmowaniu nowych członków

W oparciu o decyzje Przewodniczącego i Rady Politycznej,dotyczące szybkiego rozwoju członkowskiego Konfederacji, CKAB poleca wszystkim szefom i KAB obszarów i okręgów oraz kierownictwom rejonów działania przystąpienie do natychmiastowego wykonania niniejszej instrukcji.

A. Powołanie organów ewidencyjnych i werbunkowych

1. W składzie każdego KAB obszaru należy powołać kierownika referatu kadrowego. Jest on odpowiedzialny za całość działań ewidencyjnych i werbunkowych w obszarze. W szczególności utrzymuje on bieżącą ewidencję członków rzeczywistych KPN w obszarze, wervfikuje i przesyła do biura Rady Politycznej wnioski KAB okręgów o nadanie członkostwa rzeczywistego, wydaje legitymacje członkowskie (po uprzednim otrzymaniu blankietów legitymacji i numerów ewidencyjnych od szefa wydziału kadrowego CKAB Zbigniewa Adamczyka), oraz nadzoruje i koordynuje działania ewidencyjno-werbunkowe, prowadzone przez KAB okręgów. Na terenie województw w których nie zorganizowano jeszcze okręgów KPN, albo które nie zostały włączone do czynnych okręgów KPN, kierownik referatu kadrowego obszaru wykonuje działania przypadające normalnie sekcji kadrowej okręgu.

2. W składzie każdego KAB okręgu należy powołać kierownika sekcji kadrowej. Do jego obowiązków należy:

a. utrzymywanie bieżącej ewidencji (lista i kopie ankietet personalnych) wszystkich członków rzeczywistych, kandydatów i uczestników KPN w okręgu;

b. przedkładanie KAB okręgu wniosków o nadanie stopnia kandydata, a za pośrednictwem referatu kadrowego obszaru - Radzie Politycznej wniosków o nadania stopnia członka rzeczywistego.

c. organizowanie i kierowanie werbunkiem nowych członków.

Na wniosek kierownika sekcji kadr szef okręgu powołuje zespoły werbunkowe. Podlegają one bezpośrednio kierownikowi sekcji werbunkowej.

3. W rejonach działania sprawy ewidencyjno-werbunkowe prowadzi bezpośrednio kierownik rejonu, albo wyznaczona przez niego osoba. Kierownik rejonu powołuje zespół werbunkowy.

4. Zespoły werbunkowe prowadzą całość akcji werbunkowej na wyznaczonym terenie. KAB okręgu i kierownictwo rejonu oraz wszystkie struktury KPN obowiązane są udzielić im każdej niezbędnej pomocy. Na czele zespołu werbunkowego stoi jego kierownik, w skład zespołu wchodzi grupa organizacyjna i grupa propagandowa.

B. Kwestie członkowskie

1. Na uczestników KPN można przyjmować wszystkie osoby pełnoletnie, nie pozbawione zdolności do działań prawnych, nie występujące czynnie w przeszłości przeciwko ruchom niepodległościowym, które podpiszą wypełnioną odpowiednio deklarację. Uczestnicy zobowiązani są do popierania w wyborach kandydatów KPN lub popieranych przez KPN (podpisy, głosowanie) oraz regularnego opłacania składek. Mogą oni uczestniczyć w zebraniach, zgromadzeniach i różnych akcjach organizowanych przez KPN. Uczestników należy łączyć w grupy uczestników; wyznaczony grupowy obowiązany jest raz na miesiąc spotkać się z każdym uczestnikiem i pobrać od niego składkę członkowską.

2. Kandydatem KPN może zostać każdy uczestnik, a także osoba nowozgłaszająca się, odpowiadająca warunkom statutowym. Decyzję o przyjęciu podejmuje KAB okręgu lub kierownictwa rejonu. Każdy kandydat składa odpowiednio wypełnioną deklarację członkowską, i zobowiązuje się do pracy na

rzecz KPN w wymiarze minimum 10 godzin miesięcznie, wykonując zadania, zlecone przez władze konfederackie. Za wypełnienie tego obowiązku uważa się podjęcie funkcji grupowego: comiesięczne zebranie składek od uczestników tworzących jedną grupę, przekazanie składek skarbnikowi rejonu (okręgu) oraz ewentualnie doręczenie uczestnikom materiałów propagandowych.

3. Należy zakwalifikować jako uczestników wszystkich obecnych uczestników i kandydatów którzy nie zadeklarują poprzez odpowiedni wpis w deklaracji gotowości do podjęcia czynnej działalności na rzecz KPN. Natomiast od osób wyrażających chęć czynnej działalności należy pobrać odpowiedni wpis w deklaracji i zakwalifikować ich jako kandydatów.

4. Osoby które zgłosiły gotowość czynnej działalności, na dole drugiej strony blankietu deklaracji wpisują: " zobowiązuję się działać na rzecz KPN w wymiarze minimum 10 godzin miesięcznie" i potwierdzają to własnoręcznym podpisem.

C. Werbunek nowych członków

1. Ostatnie wybory wykazały, że istnieje względnie liczna rzesza ludzi, którzy potencjalnie mogą należeć do KPN. Są oni równomiernie rozsiani po całym kraju, znajdują się we wszystkich gminach. Łączna ilość tych potencjalnych członków oceniana jest na conajmniej 100 tys. osób. W rozbiciu na poszczególne województwa, ilość tę należy określać jako 1/4 głosów, jakie w I turze wyborów prezydenckich padły na Leszka Moczulskiego. Zadaniem wszystkich struktur KPN jest dotrzeć do tych ludzi i spowodować ich przystąpienie do KPN jako uczestników (członkostwo bierne) lub kandydatów (członkostwo czynne).

2. KAB okręgu powołają zespoły werbunkowe, przydzielając im zadania i wyznaczając teren działalności.

3. Należy rozpowszechnić we wszystkich gminach plakaty, foldery i ulotki werbunkowe KPN. Standartowe wzorce przygotuje CKAB, mogą być opracowywane również na miejscu. W poszczególnych osiedlach, dzielnicach, miejscowościach i gminach, w których padło znacząca stosunkowo ilość głosów na Leszka Moczulskiego należy obowiązkowo zorganizować zebrania werbunkowe. Tekst standartowego wystąpienia na takim zebraniu przygotuje Wydział Polityczny KPN, starając się jednocześnie o wysłanie swego przedstawiciela we wcześniej uzgodnionym terminie. .

4. Trzeba dążyć do tego, aby możliwie szybko w każdej gminie pozyskać do KPN jedną czy parę osób (grupa inicjatywna), które następnie będą na miejscu organizować werbunek.

5. Akcję werbunkową należy połączyć z bezpłatnym (stare numery OPINII, foldfery, ulotki) i płatnym kolportażem OPINII oraz innych czasopism i wydawnictw KPN.

6. Szczegółowe plany werbunku powinny być przystosowane do specyfiki danego terenu.

7. Nowowstępujący opłaca wpisowe w wysokości 5 tys zł. (obejmujące koszt legitymacji) i składkę za jeden miesiąc (pracujący 10 tys. zł, niepracujący 5 tys zł.) oraz składa deklarację uczestnika lub kandydata.

8. Wpisowe oraz 2 tys. zł z każdej składki miesięcznej przekazywane jest do Centrali KPN, pozostałe wpływy ze składek pozostają w dyspozycji KPN okręgu - na potrzeby własne okręgu, na finansowanie rejonów i grup działania oraz na pokrycie odpowiedniej części kosztów KAB obszaru. Szczegółowa instrukcja finansowa, przygotowywana obecnie przez CKAB, zostanie niebawem przesłana do KAB obszarów i okręgów.

9. Począwszy od 1 stycznia, wszystkie KAB okręgów zobowiązane są do składania sprawoznań z akcji werbunkowej raz na miesiąc (stan na 30 każdego miesiąca, sprawozdania muszą napłynąć do Centrali do 5 następnego miesiąca). Sprawozdania powinny zawierać ilość pozyskanych członków w rozbiciu na gminy, odrębnie uczestników i kandydatów, ilość osób które odeszły z KPN, oraz stan aktualny.

Sprawozdanie o wdrożeniu ujętych w niniejszej instrukcji działań należy przekazać CKAB do 19 stycznia 1991 r., pierwsze sprawozdanie na piśmie z przebiegu werbunku - do 5 lutego1991. Całość spraw ewuidencyjno-werbunkowych prowadzi Wydział Kadrowy CKAB (szef Zbigniew Adamczyk), czynny pięć dni w tygodniu (poniedziałek-piątek) w godzinach 10.00 - 17.00, tel. 26 89 19, fax 26 14 00.

Szef Centralnego Kierownictwa
Akcji Bieżącej KPN

(Adam Słomka)

15.XII.1990r. odbyło się w Warszawie zebranie CKAB poszerzone o szefów struktur KPN. Zebranie otworzył członek Rady Politycznej - Michał Janiszewski, który zaproponował następujący porządek dnia:

1/ Omówienie sytuacji społeczno-politycznej po wyborach prezydenckich.
2/ Podsumowanie kampanii wyborczej.
3/ Informacja na temat ewidencji członków.
4/ Zmiany organizacyjne.
5/ Dyskusja.
6/Informacje o propozycji gen.Corwina-Sochaczewskiego "Odzew Obywateli".
7/ Sprawa "Strzelca".

Ad.-1

Przewodniczacy KPN Leszek Moczulski przedstawił ocenę sytuacji społeczno-politycznej zaistniałej w Polsce po wyborach prezydenckich. Zwrócił uwagę na nowe możliwości rozwojowe Konfederacji i konieczność wykorzystania tej akcji w najbliższym czasie. Odpowiadał na pytania padające z sali.

Ad.-2

Szef Sztabu Wyborczego L.Moczulskiego, Michał Janiszewski przekazał zebranym podziękowanie dla wszystkich biorących udział w kampanii wyborczej. Przedstawił ogólną ocenę jej wyników. Przypomniał zebranym o obowiązku przedstawiania pisemnych sprawozdań finansowych z kampanii w terminie do 30.XII.1990r.
Opierając się na posiadanych danych ocenił koszty na 208 mln. zł.,zaznaczając, iż według wstępnej analizy jest to połowa wydatkowanej kwoty.

Ad.-3

Zbigniew Adamczyk poinformował o rozpoczęciu wydawania legitymacji członkowskich, sposobie ich rozprowadzania i rozliczania się z Centralą. Proces wydawania legitymacji ma się zakończyć 15.I.1991r. Otrzymają je wszyscy ci, którzy do 15.XII.1990r. złożyli deklaracje członkowskie przekazane do Wydziału Ewidencyjnego CKAB. Osoby, które złożyły je po tym terminie będą otrzymywać je po powołaniu Wydziałów ewidencyjno - kadrowych przy każdym z obszarów. Szczegółowiej o tym w instrukcji zamieszczonej w tym "Biuletynie".

Ad.-4

Leszek Moczulski przedstawił i uargumentował konieczność przeprowadzenia zmian organizacyjnych. Obecnie w toku jest reorganizacja pracy Centrali. Poza istniejącymi organami jak: Rada Polityczna, Stała Komisja Rady Politycznej, CKAB zaistniała konieczność powołania sztabu operacyjnego. Sztab ten jest podzielony na następujące wydziały merytoryczne:

1/Kadrowy /ewidencja, werbunek - szef Z.Adamczyk/
2/Organizacyjny /inspekcje, zmiany org., pomoc org. - szef K.Błażejczyk/.
3/Zagraniczny /współpraca i łączność z Biurami Zagranicznymi - szef K.Kamiński/
4/Techniczny /wydawnictwa, druk itp. - szef M.Janiszewski/.

Najważniejszym zadaniem organizacyjnym jest obecnie wzrost liczebności członków KPN do 100.000 osób. Kampania wyborcza udowodniła, że jest to realne.

Skarbnik CKAB - Andrzej Chyłek - przypomniał o konieczności nadsyłania kwartalnych sprawozdań ze stanu kasy struktur, wpływów ze składek oraz wydatków.

Ad-6

Zebranie zaszczycił swoją obecnością p.Corwin-Sochaczewski przedstawiając propozycję i ogólne zasady działania inicjatywy zmierzającej do szybkiego poznawania faktycznej opinii społeczeństwa w stosunku do konkretnych zagadnień.

Podobne, poszerzone zebranie CKAB odbędzie się 19.I.1991r. o godz.11.oo w Warszawie. Zapraszamy na nie Szefów wszystkich struktur, szczególnie gorąco tych, którzy z niewiadomych przyczyn bardzo rzadko pokazują się na tych spotkaniach. Należą do nich między innymi przedstawiciele okręgów i rejonów z: Bełchatowa, Wrocławia, Kalisza, Koszalina, Krasnegostawu, Mielca, Olsztyna, Piotrkowa Trybunalskiego, Pruszkowa, Sochaczewa, Torunia.

Ad.- 7

12.I.1991r. - zebranie o godz. 11.00 wszystkich wyznaczonych inspektorów oraz osób chętnych do działania w "Strzelcu".

W dniu 19.XII.1990r. Stała Komisja Rady Politycznej zatwierdziła znowelizowaną przez Wydział Zagraniczny i Sekretariat CKAB, instrukcję dotyczącą funkcjonowania biur zagranicznych KPN.

*

Informujemy, że w dniu 26 stycznia 1991 r. o godz.11.oo w Łodzi ul.Piotrkowska 104 /Urząd Wojewódzki/ odbędzie się spotkanie wszystkich radnych i pracowników rad - członków Konfederacji Polski Niepodległej.

Celem spotkania jest wypracowanie stanowiska i programu KPN ratującego sytuację samorządów terytorialnych.

*

Uchwała Stałej Komisji Rady Politycznej w dniu 11.XII.1990r. powołano Waldemara Polczyńskiego z Suwałk na stanowisko zastępcy Szefa Obszaru I /Centralnego/ jednocześnie zobowiązując go do organizowania i koordynowania pracy KPN na terenie województw: suwalskiego, łomżyńskiego i białostockiego.

W dniu 19.XII.1990r. odbyło się posiedzenie CKAB, któremu przewodniczył Przewodniczący KPN Leszek Moczulski.

Omówiono projekty instrukcji:

- werbunkowo-organizacyjnej
- funkcjonowania biur zagranicznych KPN,

które następnie zatwierdziła Stała Komisja Rady Politycznej KPN.

Dyskutowano też o problemach organizacyjnych, propagandowych i finansowych Centrali KPN. Ustalono, że na posiedzeniu Rady Politycznej w dniu 5.I.1991r. zostanie zatwierdzony "Program gospodarczy KPN".

Powołano Pawła Solskiego jako odpowiedzialnego za zorganizowanie Sekretariatu Wykonawczego Komitetu Obywatelskiego /WiN/ przy L.Moczulskim.

Pierwsze spotkanie Komitetu wyznaczono na I-szą połowę stycznia 1991r.

wydaje CKAB	CENTRALNE KIEROWNICTWO AKCJI BIEŻĄCEJ Warszawa 00-920, ul.Nowy Świat 18/20 tel.26-89-19 lub 26-54-01 wew. 658 telefax 26-14-00 Redaktor odpowiedzialny: Z.Adamczyk	Numer zamknięto *1. I. 1991*
Druk • P/W • KPN		